

Ayer

Cinco rostros de la Granollers de los 40

Una ciudad está formada por las personas y en aquella Granollers de los años 40 una representación de aquella sociedad podemos retratarla a través de estos cinco personajes. Eran personas sencillas, pero que destacaban por singulares.

Pitu Pasqualet, empezamos por el último, era la alegría personalizada. Era enano, pero tenía un corazón de auténtico gigante. Generaciones de futbolistas del CD Granollers pueden dar fe.

Héctor Mestres de profesión panadero, boxeador amateur, tenía una fuerte actividad pública en los sindicatos verticales de la época.

Patxau, junto con sus inseparables Biel y Badó, cantaban auténticas serenatas por las calles para delicia de los transeúntes. Recuerdo el estribillo de alguna de sus canciones con doble intención: ...*I com ballen, aquelles mericanes ambs els grinyols dels violins, jo t'apreyo endins, jo t'apreto endins*". Antonio Sans se ganaba la vida como pintor de brocha gorda, pero lo suyo era interpretar como tenor las grandes zarzuelas entre las que destacaba 'La Tabernera del Puerto', y acabó con el que abrimos la gaceta:

"Esta noche tendrá lugar en el Casino de Granollers el anunciado homenaje al distinguido granollerense D. **Vicente Boix Vert...**

Vallés nº 348 17/8/1947

Todos conocemos sobradamente al renombrado tenor y conciudadano nuestro **Antonio Sans**, por lo que me ahorro la engorrosa tarea de presentarlo.

Vallés nº 324 2/3/1947

Esteban Prat Vila, el popular 'Patxau' ha sido últimamente un renacentista del canto popular y castizo de antaño que había caído en desuso, y hoy es cantado incluso por grupos de jóvenes.

Vallés nº 319 5/1/1947

Héctor Mestres Millán, impulsor del boxeo local: "Pérez, Valls y Codina son los boxeadores que en cada pelea van ganando puntuación".

Vallés nº 360 26/11/1947

José Maimó 'Pasqualet' es quizás el hombre más popular de nuestra ciudad, popularidad que llega desde muy lejos y ésta no se debe a su estructura física que le diferencia de los demás, sino también a su simpatía y amor al deporte

Vallés nº 475 19/3/1950"

Vicente Boix. Actor y director del cuadro escénico que se había formado en el Centro Católico y luego había dejado su impronta en La Alhambra y el Casino.

Cinco rostros, cinco personajes en esa Granollers de poco más de 15.000 habitantes.

LUIS DE LEÓN

CINE CLUB

Divendres 26 de setembre, 7 tarda i 10 vespre.
Diumenge 28 de setembre 2008, 7 tarda:

JUNO (2007) de Jason Reitman, en v.o.s.e.

Producció nord-americana escrita per Diablo Cody, música de Mateo Messina i interpretada per Ellen Page, Michael Cera i Jennifer Garner. Òscar al Millor Guió. Premis Independent Spirit Awards a la Millor Pel·lícula, Millor Actriu (Ellen Page) i Millor Guió.

"...Juno és una adolescent de Minnesota que viu d'acord a les seves regles. Una tarda típicament avorrida es transforma en quelcom exactament oposat quan Juno decideix mantenir relacions sexuals amb Bleeker. Enfrontant-se a un embaràs imprevist, ella i la seva millor amiga tramen un pla per trobar la parella perfecta que pugui adoptar al nen que Juno porta..." (de la sinopsis)

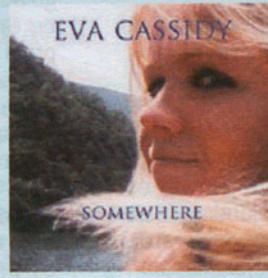
"...Però una pel·lícula escrita per algú que es diu Diablo Cody i que és exstripper, d'entrada, desperta simpaties. I, més enllà del tema de la gestació, Juno constitueix un valuós retrat del desconcert adolescent, amb un personatge protagonista que és tota una troballa. Dialogada amb gràcia i intel·ligència i habitada per una fauna que es diria la versió optimista d'un còmic de Daniel Clowes, la pel·lícula es mou amb subtilesa per aspectes tan delicats i complexos com l'amistat entre la protagonista i el futur pare adoptiu, i evita la carrincloneria en què l'argument hauria pogut caure. I, per damunt de tot, es beneficia de la fenomenal interpretació d'Ellen Page (*Hard Candy*), que dispara les seves sarcàstiques ràpides amb un aplom sorprendent..." (X.Roca)

Recomanacions musicals

EVA CASSIDY. Somewhere (pop/soul)

Nou disc d'aquesta artista australiana. Una col·lecció de cançons inèdites, de les quals dues foren compostes per ella mateixa. Aquest és el seu àlbum més variat, on mescla la seva vessant soul amb una indiscretible pinzellada de folk. Versions potents com la clàssica "Chain of Fools" o "Summertime", interpretades amb una sensibilitat vocal que sens dubte ens deixa atrapats.

per DIFERENT DISC

PATRICIA BARBER.

The Cole Porter mix (jazz vocal)

Amb una expressivitat íntima i estimulant, Patricia Barber dóna vida a les cançons de Cole Porter. Per alguna cosa és la filla d'un antic músic de l'orquestra de Glenn Miller i d'una cantant de blues. Des de sempre, ella estima aquesta música i amb una gran habilitat la versiona aportant el seu talent musical i a la vegada dotant-la d'un nou color amb la seva veu greu i fosca.

